

PROP DE VOSALTRES

Motius d'esperança

Estimats diocesans:

L'esperança és una paraula que repetim sovint en qualsevol circumstància de la vida quan volem mirar cap al futur i omplir el món d'aspectes positius. L'esperança és una virtut teològica juntament amb la fe i la caritat, on arrelen les virtuts humanes. Totes tres són actituds fermes, disposicions estables, perfeccions habituals de l'enteniment i de la voluntat que regulen els nostres actes, ordenen les nostres passions i guien la nostra conducta segons la raó i la fe. És un bon resum que conté el nostre catecisme per descriure l'esforç humà encaminat al servei del bé comú de la societat. En aquest mateix text bàsic s'afirma també que les virtuts teològiques remetent directament a Déu, qui les infon en l'ànima dels fidels per a fer-los capaços d'obrar com a fills seus i merèixer la vida eterna.

En aquest temps d'Advent reiterem que la virtut de l'esperança ha d'embolcallar la nostra vida cristiana perquè preparem, de manera personal i comunitària, el Naixement de Jesús qui ens permet complir totes les expectatives per aconseguir una felicitat completa i permanent. Per això felicitem, per Nadal, amb molt d'afecte, familiars i coneguts.

El papa Francesc ha introduït un nou motiu de reflexió en proposar com a lema «Pellegrins d'esperança» per al Jubileu de l'any 2025. Aquesta indicació és per a nosaltres un gran consol i un compromís per a caminar per la vida com a pelegrins, posant les nostres facultats al servei de la resta de

la humanitat en comunió amb l'Església que ofereix al món el missatge, l'obra i la persona de Jesucrist.

Tot el que he dit és per l'admiració que va desvetllar en molts de nosaltres la gran quantitat de voluntaris que es van reunir per prestar el seu servei als afectats per la DANA fa unes setmanes a la província de València i en altres llocs. Ens va produir admiració i alegria contemplar tants joves, proveïts d'escombres i recollidors, ajudant en la neteja de cases i carrers de tantes poblacions destruïdes per la força de l'aigua. Va ser una alenada d'aire fresc que ens va bufetejar positivament el rostre per fer-nos pensar i dir: quanta solidaritat que hi ha al nostre voltant! És impressionant el lliurament als altres dels qui van respondre a la crida de la necessitat i de l'angoixa dels seus consemblants oblidant prejudicis, ideologies i situació social. Cal passar a l'acció. La compassió ha de brotar del nostre interior per abraçar i acompanyar

els qui ho han perdut tot. Quan reben l'ajuda de manera desinteressada de tants desconeguts —que se senten germans seus— miren esfondrats per les circumstàncies exteriors però mostren una espurna de gratitud en els seus ulls.

Enmig de la immensa tragèdia que es va produir durant els últims dies d'octubre hi ha també motius d'esperança. I convé repetir-ho i agrair-ho. Encara més, des del meu punt de vista, quan tantes persones es movien esperonats per la seva profunda fe i el seu servei caritatiu. Molts venien de fora d'aquestes poblacions, però també, a dins, afloraven

les comunitats cristianes, els esforços dels sacerdots, els espais sagrats dels temples, les cases parroquials i els centres educatius, disposats a donar tot el bo i millor que havien rebut de Crist per compartir-ho amb els seus germans. Era la mateixa Església que es feia, una vegada més, present en les dificultats i en les tragèdies. No era aliena a ningú. No venia de fora com una institució o una organització més. Era allí, com sempre, perquè els seus membres havien nascut, havien crescut i s'havien format amb les paraules i els gestos de Jesús.

En aquest temps d'Advent hi ha motius d'esperança per la resposta fraternal que hem vist i per la convicció que la vinguda de Jesucrist ens portarà la pau, la justícia i la felicitat.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els bisbes espanyols celebren la 126a Assemblea Plenària

Els bisbes espanyols, que van celebrar la seva 126a Assemblea Plenària a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola entre el 18 i el 22 de novembre, van expressar la seva proximitat i solidaritat amb els afectats per la Dana a València i el sud-est espanyol. Durant la reunió, el Servei de Coordinació i Assessorament de les Oficines per a la Protecció de Menors va informar sobre el treball que realitzen en

l'actualitat en àrees com la formació, l'assessorament al treball puntual de les Oficines i l'assistència jurídica. Van informar sobre les set trobades de formació i prevenció en els quals hi han participat prop de 1.400 persones de totes les àrees de l'acció de l'Església. La reunió també va abordar la fase final de l'Assemblea General del Sínodo, el Jubileu 2025 i la propera celebració del Congrés Nacional de Vocacions.

CERCA DE VOSOTROS

Motivos de esperanza

Queridos diocesanos:

La esperanza es una palabra que repetimos mucho para cualquier circunstancia de la vida cuando queremos mirar hacia el futuro y llenar el mundo de aspectos positivos. La esperanza es una virtud teologal en unión con la fe y la caridad, donde arraigan las virtudes humanas. Estas son actitudes firmes, disposiciones estables, perfecciones habituales del entendimiento y de la voluntad que regulan nuestros actos, ordenan nuestras pasiones y guían nuestra conducta según la razón y la fe. Es un buen resumen que contiene nuestro catecismo para describir el esfuerzo humano encaminado al servicio del bien común de la sociedad. En este mismo texto básico se afirma también que las virtudes teologales se refieren directamente a Dios, quien las infunde en el alma de los fieles para hacerlos capaces de obrar como hijos suyos y merecer la vida eterna.

En este tiempo de Adviento reiteramos que la virtud de la esperanza debe envolver nuestra vida cristiana porque preparamos, personal y comunitariamente, el Nacimiento de Jesús quien nos permite cumplir todas las expectativas para conseguir una felicidad completa y permanente. En ese sentido felicitamos en Navidad con mucho afecto a familiares y conocidos.

Un nuevo motivo de reflexión ha introducido el papa Francisco al proponer como lema del Jubileo del año 2025: «Peregrinos de esperanza». Esta indicación es para todos nosotros un gran consuelo y un compromiso para caminar, como peregrinos, por la vida poniendo nuestras facultades al servicio del resto de la humanidad en comunión con la Iglesia que ofrece al mundo el mensaje, la obra y la persona de Jesucristo.

Todo lo anterior me viene a la mente por la admiración que suscitó en muchos de nosotros la gran cantidad de voluntarios que se reunieron para prestar su servicio a los afectados por la DANA hace unas semanas en la provincia de Valencia y en otras regiones. En todos nosotros se produjo admiración y alegría al contemplar a tantos jóvenes, provistos de escobas y recogedores, que ayudaban en la limpieza de casas y calles de tantas poblaciones destruidas por la fuerza del agua. Fue una bocanada de aire fresco que nos golpeó positivamente el rostro para pensar y para decir: ¡cuánta solidaridad existe a nuestro alrededor!, es impresionante la entrega a los demás de los que responden a la llamada de la necesidad y de la angustia de sus semejantes olvidando prejuicios, ideologías o situación social. Hay que pasar a la acción. Tiene que surgir la compasión desde nuestro interior para abrazar y acompañar a quienes lo han perdido todo. Miran derrumbados por las circunstancias exteriores y muestran una mueca de gratitud en sus ojos cuando reciben la ayuda de forma desinteresada por tantos desconocidos por que se sienten hermanos.

Dentro de la inmensa tragedia que se produjo durante los últimos días de octubre hay también motivos de esperanza. Y conviene repetirlo y agradecerlo. Mucho más, desde mi punto de vista, cuando tantas personas se movían por su profunda fe y su servicio caritativo. Venían muchos de ellos desde fuera de esas poblaciones pero también, en su interior, afloraban las comunidades cristianas, los esfuerzos de los sacerdotes, los espacios sagrados de los templos, las casas parroquiales o los centros educativos, dispuestos a dar todo lo mejor que habían recibido de Cristo para compartirlo con sus hermanos. Era la misma Iglesia que se hacía, una vez más, presente en las dificultades y en las tragedias. No era ajena a nadie. No venía de fuera como una institución u organización más. Estaba allí, como siempre, porque sus miembros habían nacido, habían crecido y se habían formado con las palabras y los gestos de Jesús.

En este tiempo de Adviento hay motivos de esperanza por la acción vista y por la convicción de que la venida de Jesucristo nos traerá la paz, la justicia y la felicidad.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Lleida renova el seu vot a santa Cecília

La Catedral de Lleida ha acollit, com cada 22 de novembre, la santa missa que forma part dels actes amb motiu de la festivitat de santa Cecília, patrona de la Paeria i de la Guàrdia Urbana de Lleida. Després de les salutacions als agents de la Urbana a l'avinguda de Blondel per part de l'alcalde, Fèlix Larrosa, l'intendent de la Guàrdia Urbana, Jo-

sep Ramon Ibarz, i amb la presència de la consellera d'Interior, Núria Parlon, es va fer la tradicional ofrena floral a l'altar de la Catedral dedicat a santa Cecília i, a continuació, la celebració solemne de l'Eucaristia oficiada pel president del Capítol de la Catedral, Mn. Paco Ribas, amb la presència d'autoritats locals, agents de la Urbana, altres cossos de seguretat i feligresos.

Els orígens del vot a santa Cecília es remunten a la Guerra dels Segadors quan, el 1646, en ple setge de la ciutat, les tropes franceses es van retirar quan els canonges de la Seu cantaven les Vespres de la festivitat de la santa. Aquella victòria inesperada es va atribuir a santa Cecília, que va ser declarada protectora de la ciutat.

Jornada del Primer Anunci a la Casa de l'Església

La Casa de l'Església va acollir, durant el matí del dissabte 23 de novembre, la Jornada «Evangelitació i Alegria del Primer Anunci», organitzada per la Comissió del Primer Anunci del Bisbat de Lleida i amb la presència del bisbe Salvador. La sessió va comptar amb un ponència a càrrec de la delegada d'Apostolat Seglar de la diòcesi de Solsona, Teresa Valero, seguida d'una taula rodona amb experiències de bones pràctiques relacionades amb la tasca que els laics poden fer per donar a conèixer la Bona Nova. El bisbe Salvador també

va adreçar unes paraules als participants abans de la cloenda.

Recés d'Emaús a Lleida

Més de 40 dones van participar, el mes de novembre, en el 5è recés d'Emaús a Lleida. El recés d'Emaús és una experiència espiritual de dos dies inspirada en el text recollit per l'evangelista sant Lluc, on explica com Jesús ressuscitat surt a trobar dos deixebles que fugen de Jerusalem tristos, abatuts i desil·lusionats, i com acaben reconeixent-lo. El propòsit d'aquest recés és que cadascun dels participants gaudeixi de la mateixa experiència d'aquells deixebles dels quals parla sant Lluc.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Cadascun de nosaltres es troba a vegades, en la vida, en situacions que superen les seves forces i es pregunta: «Com puc fer front a aquesta situació?». Ajuda, en tals casos, recordar que «res hi ha impossible per a Déu» (Lc 1,37). Si creiem això, farem miracles» (7 d'agost).

@Pontifex_es: «Maria és la que ens precedeix en el camí, recordant-nos a tots que també la nostra vida és un viatge continu cap a la unió definitiva amb el Senyor» (15 d'agost).

@Pontifex_es: «El Senyor ens ha fet per a l'alegria del Cel. La nostra vida no és un viatge sense sentit, sinó un projecte d'amor, una peregrinació que ens porta, dia rere dia, a la trobada amb Ell i a l'alegria sense fi que ens té preparada» (15 d'agost).

@Pontifex_es: «Mentre la misèria, la injustícia i la violència roben als homes el pa de cada dia, Jesús s'ocupa de la major necessitat: ens salva, alimentant la nostra vida amb la seva, per sempre. Gràcies a Ell podem viure en comunió amb Déu i entre nosaltres» (18 d'agost).

10.000 euros al Xup-Xup Solidari

La quinzena edició del Xup-Xup Solidari, un sopar benèfic que es ve celebrant anualment per recollir fons per a la Fundació Arrels Sant Ignasi, ha recaptat enguany 10.000 euros gràcies al sopar tipus còctel que es va celebrar el passat 21 de novembre a l'Escola d'Hoteleria i Turisme de Lleida

(ESCHOTUR) i que va reunir unes 200 persones. El menú de la vetllada, que va incloure aperitius freds i calents, va ser elaborat pels alumnes de l'Escola i per les diferents societats gastronòmiques que integren l'associació Xup-Xup Lleida. Enguany també es va afegir una degustació oferta per un col·lectiu de mares vinculades a l'Esplai La Plaça d'Arrels al Secà de Sant Pere.

El preu del tiquet era de 45 euros i també es va establir una Fila 0 per a donatius de persones que no van poder assistir presencialment a l'àpat.

El Xup-Xup Solidari 2024 ha estat possible gràcies a la col·laboració de diferents empreses i entitats que s'han compromès, una vegada més, amb aquesta cita lleidatana de caràcter solidari.

Mor Mn. Manuel Beunza en un accident de trànsit

El prevere de l'Opus Dei, Mn. Manel Beunza, va morir el passat 24 de novembre a la nit en un accident de trànsit per una col·lisió frontal a la N-230 a Alfarràs quan tornava de predicar en un recés a la Vall d'Aran. En l'accident també va morir un altre conductor d'Alfarràs. Mn. Beunza tenia 58 anys i actualment era capellà al col·legi Arabell, on feia atenció pastoral dels membres i cooperadors de l'Opus Dei i de les seves activitats formatives. Va néixer circumstancialment a Mèxic el 1966, però la seva família va tornar a Navarra quan ell tenia uns 8 anys. Va ser ordenat sacerdot el 2002 al Santuari de Torreciudad i va ve-

nir a Lleida el 2004, encara que va passar cinc anys a Veneçuela.

Les congregacions dels Dolors es reuneixen a Alpicat

Alpicat va aplegar, el dia 22 de novembre, una trobada amb diferents membres de la junta del Consell de les Congregacions dels Dolors de tota Catalunya amb l'objectiu de començar a preparar la trobada que tindrà lloc el primer diumenge de Quaresma, el 9 de març, amb els integrants de totes les congregacions. La reunió d'aquest divendres, que va tenir la Congregació de Nostra Senyora dels Dolors d'Alpicat com a amfitriona, va servir per començar a definir quines activitats es faran aquell dia i com s'organitzarà la trobada.

REFLEXIONS

On poso la dona que fila?

Un any més ha arribat el moment de recuperar aquella caixa on les figures del pessebre han descansat tot l'any. Caldria anar a recollir molsa o comprar-la, cercar un paper adequat per fer el cel, preveure la il·luminació de l'establia, la reposició del rei ros que es va trencar i el paper de plata pel riu... O potser hi posarem un vidre o aigua? Tindrem prou suro? El Pessebre és una bella tradició, plena de significació i simbolisme que, en les darreres setmanes d'Advent, apartant-nos de tanta banalitat i de tanta festa buida en la qual domina el consum, ens apropa al sentit del Nadal i ens ajuda a viure'l: preparem la vinguda de Jesús fent-li espai a casa, fent-li espai als nostres cors. Deixem que la tendresa del Pessebre i tot el que significa envaeixi les nostres llars i les nostres vides.

El Pessebre aplegarà diverses generacions al seu entorn per fer-lo, per observar-lo, per cantar nades, per explicar-lo... Cadascú hi té el seu lloc i tots podem participar-hi plenament. La joia d'aquests moments de germanor i d'estimació envers tot allò que sentim ben nostre és més gran perquè són els més petits els qui ens hi convoquen. El Pessebre sempre els ha atret. Són ells els protagonistes, movent i canviant enjogassament les figures de lloc, però alhora amb un gran respecte pel Pessebre i pel que representa: «Va néixer el seu fill primogènit: ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se» (Lc 2,7). Els infants en copsen el sentit i l'entenen. Comprenen, fins i tot, la solidaritat que hauria de desvetllar envers els més necessitats. És bonic viure aquesta experiència perquè ho són les peces del Pessebre. És bonic perquè ho són les actituds, els gestos dels qui al seu voltant s'hi apleguen. Com és de bonica la innocència del Pessebre i la innocència dels infants!

No estem, doncs, davant de cap rêmora ni de cap anacronisme. Són els més joves els que impulsen aquesta tradició i això és mostra de la vitalitat de les tradicions arrelades. Aquests infants es faran grans i confiem que el Pessebre continuarà a les seves llars en arribar aquestes dates i els prepararà per viure la joia de Jesús que neix per ensenyar la joia d'estimar i servir els altres.

Us deixo perquè he d'acabar el meu pessebre. Per cert, on poso la dona que fila?

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dimarts [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata,

prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dimecres [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé, Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dijous [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.;

sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; sant Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Divendres [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Benjamí, patriarca; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dissabte [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant

Pere Canisi (1521-1597), prevere jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nîmes; sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prevere i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,1-4a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Zenó o Zenon, màrtir; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fundadora, patrona dels emigrants.

Diumenge III d'Advent (C)

COMENTARI

«Viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents»

Ens anem atansant al Nadal. I això és motiu d'alegria. Aquestes són les paraules de la primera lectura: *Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor.* La raó d'aquesta alegria és la presència del Senyor: *Tens dintre teu el Senyor, no veuràs mai més cap desastre... el tens a dintre com a Salvador poderós...* Com sempre la dimensió més particularista de l'AT l'eixamplen en una dimensió universal: ve el Salvador de tot el món, no solament d'Israel. Per això, la nostra alegria encara ha de tenir una dimensió més profunda i total. L'apòstol també ens convida a una intensa alegria: *Viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents.* El Senyor és a prop: és la gran motivació de la nostra alegria; no són les festes, les celebracions sinó saber que el Senyor és a prop; a punt de néixer per nosaltres. Però l'alegria és només un aspecte de la proximitat del naixement del Senyor: *No us inquieteu per res. A cada ocasió, acudiu a la pregària i a la súplica.* I acaba dient: *Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guarderà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.* Una alegria que va més enllà dels moments i de les circumstàncies que puguem estar vivint. Déu és sempre amb nosaltres; hem de posar tota la confiança en el Senyor i la seva resposta serà la pau. Joan Baptista a l'evangelí ens recorda quines actituds demana l'arribada del Salvador: *Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.* Com veiem coses molt concretes i clares. Als cobradors d'impostos els diu: *No exigiu més del que està establert. I als guardes: No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos amb la vostra soldada.* Com veiem a cadascú li adreça una exhortació en relació a la seva vida. Preguntem-nos què ens diria a nosaltres. Necessitem més pregària, més alegria, més honradesa en els nostres negocis, més atenció als germans, més confiança en el Senyor, més pau profunda...?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

► Salm responsorial (Is 12)

R. *Aclama'l ple de goig, perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / d'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels.» R.

Canteu al Senyor, que ha fet coses gloriuses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guarderà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.»

Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.»

Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.»

Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

► Lectura de la profecia de Sofonías (Sof 3,14-18)

Regocijate, hija de Sión, grita de júbilo, Israel; alégrate y gózate de todo corazón Jerusalén. El Señor ha cancelado tu condena, ha expulsado a tus enemigos.

El Señor será el rey de Israel, en medio de ti, y ya no temerás. Aquel día dirán a Jerusalén: «No temas, Sión, no desfallezcan tus manos. El Señor tu Dios, en medio de ti, es un guerrero que salva. Él se goza y se complace en ti, te ama y se alegra con júbilo como en día de fiesta.»

► Salmo responsorial (Is 12)

R. *Gritad jubilosos: «Qué grande es en medio de ti el Santo de Israel.»*

El Señor es mi Dios y salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Que grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,4-7)

Hermanos: Estad siempre alegres en el Señor; os lo repito, estad siempre alegres. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepasa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces, qué hacemos?» Él contestó: «El que tenga dos túnicas, que se las reparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.»

Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «¿Maestro, qué hacemos nosotros?» Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.»

Unos militares le preguntaron: «¿Qué hacemos nosotros?» Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie, sino contentaos con la paga.»

El pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene uno que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con el Espíritu Santo y fuego; tiene en la mano el bieldo para aventar su parva y reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.»

Añadiendo otras muchas cosas, exhortaba al pueblo y le anunciaba el Evangelio.